

GOIGS A SANT ENRIC, EMPERADOR

Astre i flor de reialesa,
paladí de nostra fe,
de vostre zel i ardidesa,
Sant Enric, feu-nos mercè.

El reialme en Vós retroba
pau i amor al seu redol.
Creix un somris d'era nova
al peu del vostre bressol.
Aquest esclat d'infantesa
sols Germània pot haver.
De vostre zel...

El prelat de Ratisbona
us és mestratge i llevat
i l'esperit afaïçona
amb cisells de pietat.
Minyonia i juvenesa
són retalls de cel serè.
De vostre zel...

Anheleu la vida austera
i el salmeig dels monestirs,
però Déu us vol cimera

i us fa l'àngel del país
dessota l'ala sotmesa
al verb de Benet vuitè.
De vostre zel...

Amb mà ferma i vigoria
güieu el poble a la llei.
Contra cisme i rebel·lia
sou el glavi, sou el rei.
Cavaller de la noblesa,
sigueu-nos espasa i fre.
De vostre zel...

Vostre seny - pedra foguera
d'un afany renovador -
inspira, aconsella, advera,
com amic, ceptre i senyor.
En la pau i en la contesa
us senya el diví voler.
De vostre zel...

Res no sabeu de deliri,
oh de l'esposa germà!
Trasmudeu l'amor en lliiri
i la cambra en un altar

per ésser vas de puresa
ostensible al món sencer.
De vostre zel...

L'Església, amb vostres exemples,
el prestigi creix arreu.
Agenceu Ordres i temples,
gamfaroner de la Creu,
i esdeveni fortaleza
dels cenacles de la fe.
De vostre zel...

Fins la mort la vostra vida
fruita al brancam de l'Amor,
i ens la doneu redimida,
com la dàveu a la Cort,
sense tara ni lletgesa,
per a gustar-la amb deler.
De vostre zel...

Quan el torb de la impuresa
ens vulgui abatre l'alè,
de vostre zel i ardidesa,
Sant Enric, feu-nos mercè.

☩ Ora pro nobis sancte Henrice,

☩ Ut digui efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus qui hodierna die beatum Henricus Confessorem tuum e terreni culmine imperii ad regnum æternum transtulisti: te suplices exoramus, ut sicut illum gratiæ tuæ ubertate præventum illecebras sæculi superare fecisti; ita nos facias ejus imitatione mundi hujus blandimenta vitare et ad te puris mentibus pervenire. Per Dominum...

Entrada:

As- tre i flor de re- ia- le- sa, pa- la- dí de nos- tra fe, De vos- tre zel i ar- di- de- sa, Sant En- ric, feu- nos mer-

Cobla:

cè. El re- ial- me en Vós re- tro- ba pau i a- mor al seu re- dol. Creix un som- ris de- ra no- va al peu del vos- tre bres-

Poble:

N O T A   B I O G R A F I C A

Enric II, fill del duc de Baviera i nét, per la seva mare, del rei de Borgonya, nasqué a Baviera el 973. Pujà al tron d'Alemanya l'any 1002 havent rebut l'educació d'un monjo més que la d'un guerrer i polític.

Executor del gran ideal polític-religiós d'Otón II, el seu antecessor, començà la restauració social i religiosa fundant, dotant i restaurant esglésies i monestirs. Als seus ulls el monacat era l'organisme apte per a la seva obra de civilització. En els monestirs hi veu una força viva d'oració, d'estudi i de treball. Sovintment cercarà el seu recer per a recollir-se i fruit dels encisos del salmeig. Les seves visites tenen, però, un doble aspecte: de pietat i d'inspecció. Sol·lícit amb els monjos també és exigent quan convé reprimir abusos o restablir la disciplina en els períodes de relaxació.

Zelós de la pau, s'esforçà per veure-la regnar en tots els seus dominis i, així, encaminar els pobles a la fe del Crist. Però no tem la guerra. És enèrgic, magnànim i generós. Recorre tot l'Imperi des de Nàpols al Bàltic, sotmet els bàrbars del Nord, desfà les escomeses dels grecs en terres italianes i procura la conversió del rei i de l'Estat d'Hongria. L'any 1013 torna a Itàlia per apaivagar les lluites que ensagnaven els carrers de Roma, i rep, de mans de Benet VIII, la corona imperial.

Enric II vivia en santa puresa. Per això quan per raons d'Estat té de cedir al matrimoni, accepta per muller una futura santa: Cunegunda, filla d'un noble de palau. Des del primer moment els dos esposos fan vot solemne de castedat. És bell constatar llur exemple, front la concupiscència del segle XIe, quan la Cort havia romput tots els frens i, àdhuc la llei del celibat s'oposava al pensament dels mateixos prínceps de l'Església. Enric i Cunegunda tenen valor suficient per a lluitar contra totes les influències i prejudicis.

La fe d'Enric és discreta i sòlida, i el seu obrar és sempre recte i savi, amb un zel devorador pel benestar de l'Església i el millorament de la societat. Segur i exigent de si mateix en totes les complicacions de la política, ho era més encara en el govern del seu cor i dels seus actes. Tenia l'honestedat de la verge, el fervor del monjo i l'austeritat de l'anacoreta. Per aquest motiu se li donà el sobrenom de PIADÓS. Ningú com ell tingué la consciència dels mals del seu temps i ningú treballà tan enèrgicament per a remeiar-los. En les seves darrerries constata, joiós i tranquil, com desvetllava en la nova generació l'ardidesa per a combatre els abusos i la coratgia per a lluitar contra la corrupció. Morí el 1024 essent enterrat a l'Església de Bamberg.

Barcelona, 2 d'abril del 1956

Amb motiu de complir vuitanta anys el senyor
N'ENRIC PÉREZ I CAPDEVILA
M. M. li fa ofrena d'aquest Goigs a Sant Enric,
en la confecció del qual hi han col·laborat:

ENRIC BALAGUER

POETA

P. ENRIC MANAUT C. O.

MÚSIC

ENRIC C. RICART

XILÒGRAF

ENRIC TOBELLA

IMPRESSOR